

โรคปอดอักเสบในเด็ก PNEUMONIA

โรคปอดอักเสบในเด็ก(PNEUMONIA)

เป็นการอักเสบ/การติดเชื้อของเนื้อปอดชั้นใน นอกจากนี้ยังรวมถึงหลอดลมและถุงลมอีกด้วย โรคนี้เกิดได้กับคนทุกวัย ทำให้ความสามารถในการทำงานของการหายใจลดลง และทำให้เกิดความเจ็บป่วยที่รุนแรง บางครั้งอาจทำให้เกิดความพิการ หรือทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้ โดยเฉพาะในเด็กเล็ก ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเรื้อรังและผู้ป่วยระยะสุดท้าย

สาเหตุของโรคเกิดได้จาก

- การติดเชื้อไวรัส(ส่วนใหญ่) เช่น Respiratory Syncytial Virus (RSV), ไข้หวัดใหญ่
- การติดเชื้อแบคทีเรีย เช่น เชื้อนิวโมคอคคัส (Streptococcus Pneumonia) (พบมากที่สุด) เชื้อฮิบ (Hib)
- การติดเชื้อไวรัสและการติดเชื้อไวรัสร่วมกัน
- การติดเชื้อรา / พยาธิ(ส่วนน้อย)
- การแพ้ / การระคายเคืองต่อสารที่สูดดมเข้าไป

โรคปอดอักเสบในเด็ก มีลักษณะอาการอย่างไร

อาการแตกต่างกันในผู้ป่วยแต่ละราย ขึ้นอยู่กับเชื้อโรคที่เป็นสาเหตุ / อายุของผู้ป่วย / ความรุนแรงของโรค

อาการที่สำคัญ

- ไข้ ไอ หายใจหอบเหนื่อย
- บางรายอาจมีอาการที่ไม่เฉพาะเจาะจง ได้แก่ ไข้ อ่อนเพลีย ปวดศีรษะ กระจกกระสวย ร้องกวนและงอแง บางรายจะมีหนาวสั่นได้
- อาการในเด็กทารก ส่วนมากจะไม่มีลักษณะเฉพาะ อาจมีไข้หรือไม่มีไข้ก็ได้ อาจมีอาการซึม อาเจียน และไม่ยอมดูดนมหรือน้ำ

ผู้ป่วยเด็กที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดอักเสบ

- เด็กที่อายุน้อย
- เด็กที่มีน้ำหนักตัวแรกเกิดน้อย เด็กคลอดก่อนกำหนด
- เด็กที่มีภาวะทูปโภชนาการ
- เด็กที่มีโรคเรื้อรัง เช่น โรคหัวใจ โรคปอด โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง โรคทางสมอง
- เด็กที่มีภูมิคุ้มกันโรคต่ำหรืออยู่ในชุมชนแออัด สุขาภิบาลไม่ดี
- เด็กที่ได้รับควันบุหรี่จากบุคคลรอบข้าง

-เด็กที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีเด็กมาก ๆ

การวินิจฉัยโรคปอดอักเสบในเด็ก

-การซักถามประวัติอาการ

-การตรวจร่างกายและตรวจระบบทางเดินหายใจ

-การตรวจทางห้องปฏิบัติการ

-การตรวจเสมหะ การเพาะเชื้อ

-การตรวจน้ำเหลือง

-การตรวจแอนติเจน เช่น การตรวจ Rapid test และ RT-PCR for RSV และ INFLUENZA

-การตรวจภาพรังสีทรวงอก (เอ็กซเรย์ปอด)

-ส่องกล้องผ่านทางหลอดลม (เฉพาะผู้ป่วยบางราย)

การรักษาโรคปอดอักเสบในเด็ก

อาการไม่รุนแรง

-ยาปฏิชีวนะรับประทาน (ในกรณีที่สงสัยว่าปอดอักเสบจากเชื้อแบคทีเรีย) และนัดผู้ป่วยมาดูเป็นระยะ ๆ ได้

อาการหนักต้องรับไว้ในโรงพยาบาล

-ผู้ป่วยเด็กอายุน้อยกว่า 6 เดือน

-ผู้ป่วยเด็กที่มีอาการหอบมาก ต้องการออกซิเจน

-ผู้ป่วยเด็กที่มีอาการคลื่นไส้อาเจียน

-ผู้ป่วยเด็กที่กินยาแล้วไม่ได้ผล

-ผู้ป่วยเด็กที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ

-พ่อแม่ไม่แน่ใจว่าจะดูแลเด็กได้ดีพอหรือไม่

การให้น้ำและอาหาร ช่วยลดความเหนียวของเสมหะ ขับเสมหะได้ง่ายขึ้น ลดการคั่งค้างของเสมหะที่อุดกั้นทางเดินหายใจในเด็ก ทดแทนการสูญเสียน้ำในร่างกายจากภาวะไข้สูง หายใจหอบเร็ว

การให้ออกซิเจน ให้ในผู้ป่วยเด็กที่มีอาการหอบมาก เขียว ซีม กระวนกระวาย ไม่ยอมกินนมและน้ำ หายใจเร็วมากกว่า 70 ครั้งต่อนาที

ยาปฏิชีวนะ การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับ อายุของผู้ป่วยเด็ก ประวัติการสัมผัสติดเชื้อ โอกาสที่เชื้อจะดื้อยา รวมถึงข้อมูลจากการซักถามประวัติ อาการอื่น ๆ ประกอบ

การรักษาอื่น ๆ ได้แก่ ยาลดไข้ การเคาะปอด เพื่อให้เสมหะออกได้ การให้ยาขยายหลอดลม

ด้วยความปรารถนาดี จาก รพ.วิภาวดี